

Ἄγιου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Οἱ κυριότερες ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου

Οι κυριότερες εντολές του Εύαγγελίου

1. Κάθε χριστιανός οφείλει ν' αγαπά τον Θεό.

Όφείλεις ν' αγαπᾶς τόν Κύριο καί Θεό σου μ' ὅλη σου τήν καρδιά καί μ' ὅλη σου τήν ψυχή καί μ' ὅλο σου τό νοῦ. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί μεγάλη ἐντολή (Ματθ. 22, 37).

Ἄν μ' αγαπαῖτε, τηρήστε τίς ἐντολές μου (Ἰω. 14, 15).

Ὅποιος ἐγκολπώθηκε τίς ἐντολές μου καί τίς ἐκτελεῖ, ἐκεῖνος εἶναι πού μ' αγαπᾶ. Καί ὅποιος αγαπᾶ ἐμένα, θ' αγαπηθεῖ ἀπό τόν Πατέρα μου καί θά τόν αγαπήσω κι ἐγώ καί θά φανερώσω μέσα του μυστικά τόν ἑαυτό μου (Ἰω. 14, 21).

Ὅποιος δέν μ' αγαπᾶ, δέν τηρεῖ τίς ἐντολές μου (Ἰω. 14, 24).

Αγαπαῖτε τό Χριστό, ἄν καί δέν τόν ἔχετε γνωρίσει (Α' Πέτρ. 1, 8).

Ὅποιος αγαπᾶ τόν Πατέρα, αγαπᾶ καί τόν Υἱό, πού γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα (Α' Ἰω. 5, 1).

2. Κάθε χριστιανός οφείλει ν' αγαπᾶ τόν ἀδελφό του (τόν συνάνθρωπό του).

Δεύτερη ἐντολή, ὅμοια μέ τήν πρώτη, εἶναι τό ν' αγαπήσεις τόν συνάνθρωπό σου ὅπως αγαπᾶς τόν ἑαυτό σου (Ματθ. 22, 39).

Σᾶς δίνω μιά νέα ἐντολή: Ν' αγαπαῖτε ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ὅπως σᾶς ἀγάπησα ἐγώ, ἔτσι ν' αγαπαῖτε κι ἐσεῖς ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Ἰω. 13, 34).

Ἀπ' αὐτό τό γνώρισμα θά μάθουν ὅλοι οἱ ἄπιστοι πώς εἶστε μαθητές μου, ἄν δηλαδή ἔχετε ἀγάπη μεταξύ σας (Ἰω. 13, 35).

Χρέος ἄλλο νά μήν ἀφήνετε σέ κανένα, ἐκτός ἀπό τήν ἀγάπη πού ὀφείλετε ὁ ἕνας στόν ἄλλον. Ἐπειδή ἐκεῖνος πού αγαπᾶ τόν ἀδελφό του, ἔχει ἐκπληρώσει ὅλο τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτό, γιατί τό «μή μοιχεύσεις», «μή φονεύσεις», «μήν κλέψεις», [«μήν ψευδομαρτυρήσεις»], «μήν ἐπιθυμήσεις», κι ὅλες οἱ ἄλλες ἐντολές, σ' αὐτή τήν ἐντολή συνοψίζονται καί περιλαμβάνονται: Στό ν' αγαπήσεις τόν συνάνθρωπό σου σάν τόν ἑαυτό σου (Ρωμ. 13, 8-9).

Αγαπήστε μέ καθαρή καρδιά ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Α' Πέτρ. 1, 22).

Νά αγαπαῖτε τούς ἀδελφούς σας (Α' Πέτρ. 2, 17).

Ἄν τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός, οφείλουμε κι ἐμεῖς νά αγαποῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Α' Ἰω. 4, 11).

Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του, αὐτὸς βρίσκεται σὲ κατάσταση πνευματικοῦ θανάτου (Α΄ Ἰω. 23, 14).

Νὰ πῶς μάθαμε τί εἶναι ἀγάπη: Ὅπως ὁ Χριστὸς πρόσφερε τὴ ζωὴ Του στό θάνατο γιὰ χάρη μας, ἔτσι κι ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ προσφέρουμε καὶ τὴ ζωὴ μας ἀκόμη γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας (Α΄ Ἰω. 3, 16).

Παιδιά μου, ἄς μὴν ἀγαποῦμε μὲ τὰ λόγια μόνο καὶ μὲ τὴ γλῶσσα, ἀλλὰ ἔμπρακτα καὶ ἀληθινά (Α΄ Ἰω. 3, 18).

Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸ Θεό, αὐτὸς ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸ του (Α΄ Ἰω. 4, 21).

3. Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν ἔχουν διαμάχες οὔτε νὰ νιώθουν μνησικακία καὶ μίσος κατὰ τῶν ἀδελφῶν τους, ἀλλὰ κι ἂν ἀκόμα παρεξηγηθοῦν μεταξύ τους, ὀφείλουν γρήγορα νὰ συμφιλιωθοῦν.

Ὅποιος χριστιανὸς ὀργίζεται ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του χωρὶς εὐλογία ἀφορμὴ, εἶναι ὑπόδικος στό τοπικὸ δικαστήριον. Καὶ ὅποιος πεῖ τὸν ἀδελφὸ του «ρακά», δηλαδή «ἀνόητε», εἶναι ὑπόδικος στό ἀνώτατο δικαστήριον. Καὶ ὅποιος πεῖ τὸν ἀδελφὸ του «βλάκα», αὐτὸς θὰ καταδικαστεῖ στὴ φωτιά τῆς κολάσεως (Ματθ. 5, 22).

Ἄν πᾶς στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ δώσεις κάποια προσφορά, καὶ ἐκεῖ θυμηθεῖς ὅτι ὁ ἀδελφός σου εἶναι λυπημένος μαζί σου, ἄφησε ἐκεῖ, μπροστά στὴν Ἐκκλησία, τὴν προσφορά σου, πῆγαινε νὰ συμφιλιωθεῖς πρῶτα μὲ τὸν ἀδελφὸ σου καὶ ὕστερα ἔλα νὰ προσφέρεις τὸ δῶρο σου (Ματθ. 5, 23-24).

Κοίταξε νὰ συμφιλιωθεῖς γρήγορα μὲ τὸν ἀδελφὸ σου μὲ τὸν ὁποῖο βρίσκεσαι σὲ ἀντιδικία, ὅσο ἀκόμα εἴστε στὴ στράτα τῆς ἐδῶ ζωῆς (Ματθ. 5, 25).

Ὅποιος νομίζει πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι φιλόνικος, ἄς ξέρει πῶς οὔτε ἐγὼ οὔτε οἱ Ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ ἔχουν τέτοια συνήθεια, δηλαδή νὰ φιλονικοῦμε (Α΄ Κορ. 11, 16).

Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ φιλονικεῖ, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ἥπιος ἀπέναντι σὲ ὅλους, διδακτικὸς, ἀνεξίκακος (Β΄ Τιμ. 2, 24).

Ἡ δύση τοῦ ἡλίου νὰ μὴ σᾶς βρίσκει ποτέ ὀργισμένους (Εφεσ. 4, 26).

Ὅποιος μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του βρίσκεται στό σκοτάδι, καὶ πορεύεται μέσα στό σκοτάδι, καὶ ποῦ πάει δὲν ξέρει, γιατί τὸ σκοτάδι ἔχει τυφλώσει τὰ μάτια του (Α΄ Ἰω. 2, 11).

Καθένας πού μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του εἶναι φονιάς. Καὶ ξέρετε πῶς κανένας φονιάς δὲν ἔχει συμμετοχὴ στὴν αἰώνια ζωὴ (Α΄ Ἰω. 3, 15).

4. Οί χριστιανοί όφείλουν νά μή βλέπουν μέ περιέργεια καί έπιθυμία.

Έγώ σās λέω ότι κάθε άνθρωπος πού βλέπει γυναίκα μέ πονηρή έπιθυμία, έχει ήδη σχεδόν διαπράξει μοιχεία μ' αυτή μέσα στην καρδιά του (Μαθ. 5, 28).

“Όλα όσα ανήκουν στον κόσμο -οί άμαρτωλές έγώιστικές έπιθυμίες, ή λαχτάρα ν' άποκτήσουμε ό,τι βλέπουν τά μάτια μας καί ή ύπεροψία από την κατοχή του πλούτου- δέν προέρχονται από τον Θεό Πατέρα, άλλ' από τον άμαρτωλό κόσμο. Ό κόσμος όμως περνά καί χάνεται. Καί μαζί του χάνονται όλα όσα έπιθυμοϋν νά κατέχουν οι άνθρωποι. Έκείνος όμως πού έκτελεϊ τό θέλημα του Θεού, θά ζήσει αιώνια (Α' Ίω. 2, 16-17).

5. Οί χριστιανοί όφείλουν νά μήν όρκίζονται, ούτε άληθινά ούτε στά ψέματα.

Έγώ σās λέω νά μήν όρκίζεστε καθόλου. Ούτε στον ουρανό, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού. Ούτε στη γη, γιατί είναι τό σκαμνί όπου πατούν τά πόδια του. Ούτε στά Ίεροσόλυμα, γιατί είναι ή πόλη του Θεού, του μεγάλου βασιλιά. Ούτε στό κεφάλι σας νά όρκιστείτε, γιατί δέν μπορείτε νά κάνετε ούτε μία τρίχα του άσπρη ή μαύρη. Ό λόγος σας άς είναι άπλά «ναί» καί «όχι». “Ό,τι περισσότερο πεϊτε από τό «ναί» καί τό «όχι», προέρχεται από τον πονηρό διάβολο (Μαθ. 5, 34-37).

Προπαντός, άδελφοί μου, νά μήν όρκίζεστε ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε πουθενά άλλοϋ. Άλλ' άς είναι τό «ναί» σας πραγματικό «ναί» καί τό «όχι» σας πραγματικό «όχι», για νά μή βρεθείτε κατηγορούμενοι στην τελική κρίση (ή καί για νά μήν πέσετε σε ύποκρισία καί ψευδολογία) (Ίακ. 5, 12).

6. Οί χριστιανοί όφείλουν νά μήν είναι έκδικητικοί, ούτε ν' άνταποδίδουν κακό στό κακό.

Έγώ σās λέω νά μήν άντιστέκεστε στον κακό άνθρωπο. Άλλ' άν κάποιος σε χτυπήσει στό ένα μάγουλο, έσύ γύρισέ του καί τό άλλο για νά στό χτυπήσει κι αυτό (Μαθ. 5, 39).

“Αν κάποιος θελήσει νά σε πάρει άγγαρεία για ένα χιλιόμετρο, έσύ πήγαινε μαζί του δύο (Μαθ. 5, 41).

Νά προσεύχεστε για κείνους πού σās καταριοϋνται, νά ευεργετείτε εκείνους πού σās μισοϋν, καί νά παρακαλείτε τό Θεό για κείνους πού σās πειράζουν καί σās καταδιώκουν (Μαθ. 5, 44).

“Αν κάποιος σας κάνει κακό, μήν του τό άνταποδίδετε (Ρωμ. 12, 17).

Μή ζητᾶτε, ἄδελφοί, νά ὑπερασπίζετε μέ ἐκδικήσεις τόν ἑαυτό σας, ἀλλά δώσετε τόπο στήν ὀργή τοῦ Θεοῦ, πού θά ἔρθει καί θά πάρει ἐκδίκηση στήν ὥρα τῆς κρίσεως (Ρωμ. 12, 19).

Ἄν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, δίνε του νά τρώει. Ἄν διψᾷ, δίνε του νά πίνει (Ρωμ. 12, 20).

Μήν ἀφήνεις νά σέ νικήσει τό κακό, ἀλλά νά νικᾷς τό κακό μέ τήν καλή σου διαγωγή (Ρωμ. 12, 21).

Νά μήν ἀντιδρᾶτε στό κακό μέ κακό καί στή βρισιά μέ βρισιά, ἀλλά τό ἀντίθετο. Στίς βρισιές δηλαδή νά ἀντιδρᾶτε μέ εὐλογίες (Α΄ Περτ. 3, 9).

Ἀγαπητέ, νά μήν παίρνεις γιά πρότυπο τό κακό, ἀλλά τό καλό. Ὅποιος κάνει τό καλό εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος κάνει τό κακό δέν ἔχει γνωρίσει τό Θεό (Γ΄ Ἰω. 11).

7. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν πηγαίνουν διόλου σέ δικαστήρια γιά τήν ἐπίλυση τῶν διαφορῶν τους. Ἄν ὅμως κάποτε παραστεῖ σχετική ἀνάγκη, ἄς προτιμήσουν νά βάλουν κριτή στή διαφορά τους ἕναν ἄνθρωπο τῆς Ἐκκλησίας, παρά νά καταφύγουν στά κοσμικά δικαστήρια.

Ἄν κάποιος θέλει νά σέ πάει στό δικαστήριο γιά νά σοῦ πάρει τό σακάκι, ἀφῆσέ του καί τό πανωφόρι (Ματθ. 5, 40).

Καί μόνο τό γεγονός, ἄδελφοί, ὅτι ἔχετε δίκες μεταξύ σας, ἀποτελεῖ ἤδη πλήρη ἀποτυχία σας. Ἄς προτιμᾶτε νά εἴστε οἱ ἀδικημένοι καί ζημιωμένοι, παρά ν' ἀδικεῖτε καί νά ζημιώνετε τούς ἄλλους, καί μάλιστα τούς ἀδελφούς σας χριστιανούς. Ἡ μήπως δέν ξέρετε ὅτι ἄνθρωποι ἀδικοὶ δέν θά κληροομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Μήν ἔχετε αὐταπάτες: Στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν ἔχουν θέση οὔτε πόρνοι οὔτε φιλάργυροι οὔτε μοιχοί οὔτε θηλυπρεπεῖς οὔτε σοδομίτες οὔτε κλέφτες οὔτε πλεονέκτες οὔτε μέθυστοι οὔτε κατήγοροι οὔτε ἄρπαγες (Α΄ Κορ. 6, 7-9).

Ὅταν κάποιος ἔχει μιᾶ διαφορά μ' ἕναν ἄλλο χριστιανό, πῶς τολμᾷ νά καταφεύγει στήν κρίση τῶν ἀδικῶν κοσμικῶν δικαστῶν καί ὄχι στήν κρίση καί τή διαιτησία τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας κοινότητας; (Α΄ Κορ. 6, 1).

8. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν κατακρίνουν.

Μήν κατακρίνετε τούς ἄλλους, γιά νά μήν κατακριθεῖτε κι ἐσεῖς ἀπό τό Θεό. Μέ τό κριτήριο πού κρίνετε θά κριθεῖτε, καί μέ τό μέτρο πού μετρᾶτε θά μετρηθεῖτε. Γιατί βλέπεις τό σκουπιδάκι πού εἶναι

στό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου καί δέ νιώθεις ὀλόκληρο δοκάρι πού εἶναι στό δικό σου μάτι; (Ματθ. 7, 1-3).

Ἔνοχος καί ἀναπολόγητος εἶσαι, ἄνθρωπέ μου, ἐσύ πού γίνεσαι κριτής τῶν ἄλλων. Γιατί, κρίνοντας τόν ἄλλο, καταδικάζεις τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου, ἀφοῦ κι ἐσύ κάνεις τά ἴδια κακά πού κάνει ἐκεῖνος (Ρωμ. 2, 1).

Μήν κάνετε, ἀδελφοί, καμιά κρίση πρὶν ἀπό τόν καιρό τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖνος θά ρίξει τότε φῶς σέ ὅσα ἔργα εἶναι τώρα κρυμμένα στό σκοτάδι, καί θά φανερώσει τούς κρυφούς λογισμούς τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων (Α΄ Κορ. 4, 5).

Μήν κακολογεῖτε καί κατηγορεῖτε ὁ ἓνας τόν ἄλλον, ἀδελφοί. Ὅποιος κατηγορεῖ ἢ κατακρίνει τόν ἀδελφό του, κατηγορεῖ καί κατακρίνει τόν ἴδιο τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Κι ὅταν κρίνεις τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, δέν εἶσαι τηρητής καί ὑποκείμενος στό νόμο, ἀλλά κριτής καί ἀνώτερός του. Ἔνας εἶναι ὁ νομοθέτης καί ὁ κριτής, ὁ Χριστός, πού ἔχει τή δύναμη νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἢ νά τόν κολάσει. Ἐνῶ ἐσύ ποιός εἶσαι πού κρίνεις τόν ἄλλο; (Ἰακ. 4, 11-12).

9. Ἄν οἱ χριστιανοί δέν συγχωροῦν τά σφάλματα τῶν ἀδελφῶν τους, οὔτε ὁ Θεός θά συγχωρήσει τά δικά τους σφάλματα.

Ἄν ἐσεῖς συγχωρήσετε τά σφάλματα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, θά συγχωρήσει καί τά δικά σας σφάλματα ὁ ἐπουράνιος Πατέρας σας. Ἄν ὅμως δέν συγχωρήσετε τά σφάλματα τῶν ἄλλων, οὔτε τά δικά σας σφάλματα θά συγχωρήσει ὁ ἐπουράνιος Πατέρας (Ματθ. 6, 14-15).

Οὐράνιε Πατέρα, χάρισέ μας τά χρέη τῶν ἀμαρτιῶν μας, καθώς κι ἐμεῖς τά χαρίζουμε στους δικούς μας ὀφειλέτες (ὅσους μᾶς ἔχουν ἀδικήσει) (Ματθ. 6, 12).

«Κακέ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὅλο σου τό χρέος, δέκα χιλιάδες τάλαντα (ὑπέρογκο ποσό), ἐπειδή μέ παρακάλεσες. Δέν ἔπρεπε κι ἐσύ νά σπλαχνιστεῖς τό σύνδουλό σου, ὅπως ἐγώ σπλαχνίστηκα ἐσένα, καί νά τοῦ χαρίσεις τά ἑκατό δηνάρια (ἀσήμαντο ποσό) πού σοῦ χρωστοῦσε;». Καί ὀργίστηκε ὁ Κύριός του καί παρέδωσε τό δοῦλο ἐκεῖνο στους βασανιστές, ὥσπου νά ξεπληρώσει ὅλο του τό χρέος. Ἔτσι θά κάνει καί σέ σᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἂν δέν συγχωρήσετε μὲ ὅλη σας τήν καρδιά τά σφάλματα τῶν ἀδελφῶν σας (Ματθ. 18, 32-35).

Ὅταν στέκεστε νά προσευχηθεῖτε, νά συγχωρεῖτε ὅποιο παράπονο ἢ λύπη ἔχετε ἐναντίον κάποιου ἀδελφοῦ σας, γιά νά συγχωρήσει καί ὁ οὐράνιος Πατέρας σας τά δικά σας σφάλματα (Μάρκ. 11, 25).

Ἄν ὁ ἀδελφός σου σοῦ κάνει κακό, ἐπιτίμησέ τον. Κι ἂν μετανοήσει,

συγχώρεσέ τον. Ἄλλά κι ἂν ἑφτά φορές τή μέρα σοῦ κάνει κακό, κι ἔρθει ἄλλες τόσες καί σοῦ πεῖ «μετανοῶ», συγχώρεσέ τον (Λουκ. 17, 3-4).

10. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά κάνουν ἐλεημοσύνες, ἀλλά καί νά προσεύχονται καί νά νηστεύουν, ὄχι ὁμως ὑποκριτικά, γιά νά τούς δοξάσουν δηλαδή καί νά τούς ἐπαινέσουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά μόνο γιά τό Θεό.

Προσέχετε νά μήν κάνετε τήν ἐλεημοσύνη σας μπροστά στούς ἀνθρώπους, γιά νά σᾶς βλέπουν καί νά σᾶς θαυμάζουν. Ἄλλιῶς, μήν περιμένετε ἀνταμοιβή ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα σας. Ὅταν λοιπόν ἐσύ κάνεις ἐλεημοσύνη, κάνε την τόσο κρυφά, πού τό ἀριστερό σου χέρι νά μήν ξέρει τί κάνει τό δεξί (Ματθ. 6, 1 καί 3).

Ὅταν προσεύχεσαι χριστιανέ, νά μήν εἶσαι σάν τούς ὑποκριτές, πού τούς ἀρέσει νά στέκονται καί νά προσεύχονται ἐπιδεικτικά στίς ἐκκλησίες καί στά σταυροδρόμια, γιά νά δείξουν στούς ἀνθρώπους ὅτι προσεύχονται. Σᾶς βεβαιώνω πώς αὐτή εἶναι ὅλη ἡ ἀνταμοιβή τους. Ἐσύ, ἀντίθετα, ὅταν προσεύχεσαι, μπές στόν πιό ἀπόκρυφο χῶρο σου (δηλαδή τήν καρδιά), κλείσε τήν πόρτα (δηλαδή τίς αἰσθήσεις) καί προσευχήσου μυστικά στόν κρυμμένο καί ἀόρατο Πατέρα σου. Κι ἑκεῖνος, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σέ ἀνταμείψει φανερά (Ματθ. 6, 5-6).

Ὅταν νηστεύετε, νά μή γίνεστε σκυθρωποί, ὅπως οἱ ὑποκριτές, πού ἀλλοιώνουν κατάλληλα τήν ὄψη τους γιά νά δείξουν στούς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουν. Σᾶς βεβαιώνω πώς αὐτοί παίρνουν ἐδῶ μόνο τήν ἀμοιβή τους, ἀπό τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων. Ἐσύ ἀντίθετα, ὅταν νηστεύεις, περιποήσου τά μαλλιά σου καί νίψε τό πρόσωπό σου, γιά νά μή δείξεις στούς ἀνθρώπους τή νηστεία σου, ἀλλά μόνο στό Θεό καί Πατέρα σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις. Καί ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σοῦ τό ἀνταποδώσει φανερά (Ματθ. 6, 16-18).

11. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά φροντίζουν γιά τήν ἀπόκτηση ὄχι ἐπίγειων ἀλλά οὐράνιων θησαυρῶν. Καί οἱ πλούσιοι ὀφείλουν νά κλαῖνε καί νά θρηνοῦν γιά τά πλούτη τους, παρά νά ὑπολογίζουν σ' αὐτά.

Μή μαζεύετε πλούτη πάνω στή γῆ, ὅπου τά ἀφανίζουν ὁ σκόρος καί ἡ σκουριά, κι ὅπου οἱ κλέφτες κάνουν διαρρήξεις καί τά κλέβουν. Νά μαζεύετε θησαυρούς οὐράνιους, πού δέν τούς ἀφανίζουν οὔτε ὁ σκόρος οὔτε ἡ σκουριά, καί πού οἱ κλέφτες δέν μποροῦν νά κάνουν

διάρρηξη καί νά τούς κλέψουν. Γιατί ὅπου εἶναι τά πλούτη σας, ἐκεῖ θά εἶναι προσκολλημένη καί ἡ καρδιά σας (Ματθ. 6, 19-21).

Ἀλλοίμονο σέ σᾶς τούς πλουσίους, γιατί ἔχετε στόν κόσμον τοῦτο τήν παρηγοριά σας ἀπό τόν πλοῦτο, καί γι' αὐτό δέν σᾶς μένει ν' ἀπολαύσετε τίποτα στήν ζωή (Λουκ. 6, 24).

Σᾶς βεβαιώνω ὅτι δύσκολα θά μπεῖ πλούσιος στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν (Ματθ. 19, 23).

Πουλήστε τά ὑπάρχοντά σας καί δώστε ἐλεημοσύνη στούς φτωχοῦς. Ἀποκτήστε πορτοφόλια πού δέν παλιώνουν, καί πλούτη στόν οὐρανό πού δέν σώνονται ποτέ, καί πού οὔτε κλέφτης τά ἀγγίζει οὔτε σκόρος τά καταστρέφει (Λουκ. 12, 33).

Ὁ καθένας ἀπό σᾶς πού δέν ἀπαρνιέται ὅ,τι ἔχει στήν ζωή αὐτή, δέν μπορεῖ νά εἶναι μαθητής μου (Λουκ. 14, 33).

Στούς πλουσίους αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κόσμου νά παραγγέλλεις νά μήν ὑπερηφανεύονται οὔτε νά στηρίζουν τίς ἐλπίδες τους σέ κάτι ἀβέβαιο, ὅπως ὁ πλοῦτος, ἀλλά στό ζωντανό Θεό, πού μᾶς δίνει πλουσι-οπάροχα ὅλα τ' ἀγαθά, γιά νά τ' ἀπολαμβάνουμε (Α' Τιμ. 6, 17).

Ἀκοῦστε με κι ἐσεῖς οἱ πλούσιοι. Κλάψτε καί θρηνήστε γιά τίς συμφορές πού σᾶς περιμένουν. Ὁ πλοῦτος σας σάπισε καί τά ροῦχα σας τά ἔφαγε ὁ σκόρος. Τό χρυσάφι καί τό ἀσήμι σας κατασκοῦριασαν, καί ἡ σκουριά τους θά εἶναι μάρτυρας ἐναντίον σας καί θά καταφάει τίς σάρκες σας σάν τή φωτιά. Κι ἐνῶ πλησιάζει ἡ κρίση, ἐσεῖς μαζεύετε θησαυρούς (1ακ. 5, 1-3).

Νά, κραυγάζει ὁ μισθός τῶν ἐργατῶν πού θέρισαν τά χωράφια σας, κι ἐσεῖς τούς τόν στερήσατε. Καί οἱ κραυγές τῶν ἀδικημένων θεριστῶν ἔφτασαν ὡς τ' αὐτιά τοῦ παντοδύναμου Κυρίου (1ακ. 5, 4).

12. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μή μεριμνοῦν γιά τ' ἀγαθά τῆς γῆς, οὔτε ν' ἀγαποῦν τόν κόσμον καί τά κοσμικά πράγματα, ἀλλά νά ἐπιζητοῦν τά αἰώνια καί οὐράνια ἀγαθά.

Μήν ἔχετε ἀγχος καί μήν ἀρχίσετε νά λέτε «τί θά φᾶμε;» ἢ «τί θά πιοῦμε;» ἢ «τί θά φορέσουμε;», ἐπειδή γιά ὅλ' αὐτά ἀγωνιοῦν οἱ ἄπιστοι μόνο (Ματθ. 6, 31-32).

Νά ζητᾶτε πρῶτα ἀπ' ὅλα τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐπικράτηση τοῦ θελήματός Του, καί ὅλ' αὐτά θά σᾶς δοθοῦν ἀπό τό Θεό σάν χάρισμα, χωρίς νά τά ζητᾶτε (Ματθ. 6, 33).

Τοῦτο σᾶς λέω, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρός τῆς ἐπίγειας ζωῆς εἶναι λιγο-

στός, έτσι ώστε και όσοι έχουν γυναίκες νά ζούν σάν νά μήν έχουν, νά μήν εἶναι δηλαδή προσκολλημένοι σ' αὐτές. Κι ἐκεῖνοι πού κλαῖνε καί θλίβονται γιά πράγματα τοῦ παρόντος κόσμου, νά ζούν σάν νά μήν ἔχει συμβεῖ κάτι θλιβερό. Καί ὅσοι δοκιμάζουν χαρές, νά ζούν σάν νά μήν ἔχουν λόγο νά χαίρονται. Καί ὅσοι ἀγοράζουν ὑλικά πράγματα, νά ἀντιμετωπίζουν τ' ἀγορασμένα σάν νά μήν πρόκειται νά τ' ἀπολαύσουν. Καί ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου, ν' ἀποφεύγουν κάθε ὑπέρμετρη ἀπόλαυσή τους καί μόνο στ' ἀναγκαῖα νά ἀρκοῦνται. Γιατί ἡ σημερινή μορφή αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κόσμου δέν θά κρατήσει πολύ, ἀλλά περνᾷ καί φεύγει συνεχῶς (Α' Κορ. 7, 29-31).

Ἐμεῖς οἱ χριστιανοί δέν στοχεύουμε σ' αὐτά πού βλέπονται, ἀλλά σ' αὐτά πού δέν βλέπονται μέ τὰ σωματικά μάτια. Γιατί ὅσα βλέπονται εἶναι προσωρινά, ἐνῶ ὅσα δέν βλέπονται εἶναι αἰώνια (Β' Κορ. 4, 18).

Ἐμεῖς εἶμαστε πολῖτες τ' οὐρανοῦ, ἀπ' ὅπου περιμένουμε νά ἔρθει καί νά μᾶς λυτρώσει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός (Φιλιπ. 3, 20).

Ἐμεῖς οἱ χριστιανοί δέν ἔχουμε σ' αὐτό τόν κόσμο τή μόνιμη πατρίδα μας, ἀλλά λαχταροῦμε τή μελλοντική οὐράνια πατρίδα (Εβρ. 13, 14).

Προδότες τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ! Δέν ξέρετε ὅτι ἡ ἀγάπη γιά τόν ἀμαρτωλό κόσμο εἶναι ἔχθρα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπόν θέλει νά εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, γίνεται ἐχθρός τοῦ Θεοῦ (Ἰακ. 4, 4).

Ἀγαπητοί, μήν ἀγαπᾶτε τόν κόσμο, μήτε ὅσα εἶναι τοῦ κόσμου. Ἄν κάποιος ἀγαπᾷ τόν κόσμο, δέν ἔχει μέσα του τήν ἀγάπη γιά τόν οὐράνιο Πατέρα (Α' Ἰω. 2, 15).

13. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν εἶναι ὑπερήφανοι, ἀλλά νά εἶναι ταπεινοί καί ν' ἀγαποῦν τὰ ταπεινά.

Ὅποιος ταπεινώσει τόν ἑαυτό του σάν τό παιδάκι τοῦτο, αὐτός εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 18, 4).

Ὅποιος ὑψώσει τόν ἑαυτό του θά ταπεινωθεῖ. Καί ὅποιος ταπεινώσει τόν ἑαυτό του θά ὑψωθεῖ (Ματθ. 23, 12).

Ἀδελφοί, νά μήν εἶστε φαντασμένοι, ἀλλά νά συγκαταβαίνετε στους ἀπλοϊκούς καί ταπεινούς χριστιανούς, καί νά τούς συναναστρέφεστε, συμμεριζόμενοι τήν ἀσημότητά τους (Ρωμ. 12, 16).

Μέ ταπεινοφροσύνη ἄς θεωρεῖ ὁ καθένας τόν ἄλλον ἀνώτερό του (Φιλιπ. 2, 3).

Ταπεινωθεῖτε μπροστά στόν Κύριο, κι Ἐκεῖνος θά σᾶς ὑψώσει (Ἰακ. 4, 10).

Οι νεώτεροι νά υποτάσσετε στους πρεσβυτέρους. Κι όλοι μαζί, υποτασσόμενοι ό ένας στον άλλο, ζωστείτε τήν ταπεινοφροσύνη. Γιατί ό Θεός έναντιώνεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει τή χάρη Του. Ταπεινώστε λοιπόν τούς έαυτούς σας κάτω από τή δύναμη του Θεού, γιά νά σ'ς ύψώσει τήν ώρα τής κρίσεως (Α' Πέτρ. 5, 5-6).

14. Οι χριστιανοί όφείλουν ν' αντιμετωπίζουν μέ ύπομονή όλες τις θλίψεις πού τούς βρίσκουν.

Έκείνος πού θά ύπομείνει ως τό τέλος τις δοκιμασίες, αυτός μόνο θά σωθεϊ (Ματθ. 24, 13).

Μέ τήν ύπομονή σας θά σώσετε τις ψυχές σας (Λουκ. 21, 19).

Ή θλίψη φέρνει σιγά-σιγά τήν ύπομονή, ή ύπομονή τή σταθερότητα στην άρετή, καί ή σταθερότητα στην άρετή τήν έλπίδα στό Θεό (Ρωμ. 5, 3-4).

Νά έχετε ύπομονή στις δοκιμασίες (Ρωμ. 12, 11).

Ήν δείχνουμε ύπομονή στις θλίψεις, θά βασιλεύσουμε μαζί μέ τό Χριστό στη μέλλουσα ζωή (Β' Τιμ. 2, 12).

Νά έπιδιώκεις τήν ύπομονή (Α' Τιμ. 6, 11).

Άδελφοί, νά ύπομένετε μέ καρτερία κάθε παιδαγωγία του Θεού, γνωρίζοντας πώς ό Θεός σ'ς μεταχειρίζεται σάν παιδιά Του (Εβρ. 12, 7).

Σ'ς χρειάζεται ύπομονή, γιά νά κάνετε σταθερά τό θέλημα του Θεού καί νά πάρετε τήν άμοιβή πού σ'ς ύποσχέθηκε (Εβρ. 10, 36).

Μέ ύπομονή 'ς τρέχουμε τον άγώνα πού έχουμε μπροστά μας (Εβρ. 12, 1).

Καλότυχος εϊναι ό χριστιανός πού σηκώνει μέ ύπομονή τις δοκιμασίες, γιατί, άφοϋ ύποστεϊ μέ έπιτυχία τις δοκιμασίες, θά κερδίσει τό βραβεϊο τής αιώνιας ζωής, πού ύποσχέθηκε ό Θεός σ' όσους Τόν άγαποϋν (Ιακ. 1, 12).

Ή ύπομονή σας 'ς εϊναι άκλόνητη καί διαρκής, γιά νά γίνετε τέλειοι καί ολοκληρωμένοι καί νά μήν ύστερεϊτε σε τίποτα (Ιακ. 1, 4).

Κάνετε ό,τι μπορεϊτε, άδελφοί, γιά νά προσθέσετε πάνω στην αυτοκυριαρχία τήν ύπομονή, καί πάνω στην ύπομονή τήν εϋσέβεια (Β' Πέτρ. 1, 6).

Έδω θά φανεϊ ή ύπομονή όσων άνήκουν στό λαό του Θεού (Αποκ. 14, 12).

15. Οι χριστιανοί όφείλουν νά μήν παραδίδονται στίς κοσμικές φροντίδες καί τίς ύλικές άπολαύσεις, ούτε νά ζοϋν μέ άμέλεια καί πνευματική ραθυμία, αλλά νά βρίσκονται πάντοτε σέ πνευματική έγρηγόρηση καί έτοιμότητα, περιμένοντας τήν ώρα τοϋ θανάτου καί τής κρίσεως τοϋ Θεοϋ.

Νά άγρυπνεΐτε, γιατί δέν ξέρετε ποιά ώρα θά έρθει ο Κύριός σας. Καί νά ξέρετε τοϋτο: "Αν γνώριζε ο ιδιοκτήτης ένός σπιτιοϋ ποιά ώρα τής νύχτας θά 'ρθει ο κλέφτης, θά ξαγρυπνοϋσε καί δέν θ' άφηνε νά διαρρήξουν τό σπίτι του. Γι' αυτό κι έσείς νά είστε πάντοτε έτοιμοι, γιατί ο Υίός τοϋ Άνθρώπου θά έρθει τήν ώρα πού δέν Τόν περιμένετε (Μτθ. 24, 42-44).

Σέ όλους σας τό λέω: Άγρυπνεΐτε! (Μάρκ. 13, 37).

Άγρυπνεΐτε καί προσεύχεστε, γιά νά μή σ'αξ νικήσει ο πειρασμός. Τό πνεϋμα σας είναι πρόθυμο, ή σάρκα σας όμως άδύναμη (Μάρκ. 14, 38).

Η μέση σας άς είναι ζωσμένη καλά (δηλαδή νά είστε έτοιμοι) καί τά λυχνάρια σας άς είναι πάντα άναμμένα (δηλαδή ο νοϋς καί ή καρδιά σας πάντα νά βρίσκονται σέ προσοχή καί έγρηγόρηση). Νά μοιάσετε στούς υπηρέτες εκείνους πού περιμένουν τότε ο Κύριός τους θά γυρίσει άπό τή γαμήλια τελετή ώστε, μόλις έρθει καί χτυπήσει τήν πόρτα, άμέσως νά τοϋ άνοιξουν. Μακάριοι είναι οι υπηρέτες εκείνοι πού, όταν έρθει ο Κύριός τους, θά τούς βρει ν' άγρυπνοϋν καί νά τόν περιμένουν (Λουκ. 12, 35-37).

Προσέχετε καλά τούς έαυτούς σας. Προσέχετε μήν παραδοθεΐτε στην κραιπάλη καί στό μεθύσι καί στην άγωνία γιά τίς καθημερινές άνάγκες, γιατί θά γίνουν βαριές καί κοιμισμένες άπ' αυτά οι καρδιές σας, καί θά σ'αξ αΐφνιδιάσει έτσι ή ήμέρα τής κρίσεως. Γιατί θά 'ρθει σάν παγίδα σ' όλους τούς άνθρώπους πού κατοικοϋν στή γη. Νά είστε λοιπόν άγρυπνοι καί προσεκτικοί, παρακαλώντας κάθε ώρα καί στιγμή τό Θεό νά σ'αξ άξιώσει νά γλυτώσετε άπ' όλα τά φοβερά πού μέλλουν νά συμβοϋν, καί νά παρουσιαστεΐτε έτοιμοι μπροστά στόν Υίο τοϋ άνθρώπου (Λουκ. 21, 34-36).

Ήρθε πιά ή ώρα νά σηκωθοϋμε άπό τόν ύπνο τής άμέλειας, άδελφοί. Γιατί τώρα ή τελική σωτηρία βρίσκεται πίο κοντά μας παρά τότε πού πιστέψαμε. Η νύχτα τής έπίγειας ζωής οπου νά 'ναι φεύγει, καί ή μέρα τής μελλοντικής αιώνιας ζωής κοντεύει νά έρθει (Ρωμ. 13, 11-12).

Σήκω πάνω έσύ, πού κοιμάσαι τόν ύπνο τής άμαρτίας, καί άναστήσου άπό τήν πνευματική νέκρα, καί θά σέ φωτίσει ο Χριστός (Εφεσ. 5, 14).

Ἄς μὴν κοιμόμαστε, καθὼς οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἄς εἴμαστε ἄγρυπνοι καὶ προσεκτικοί. Ὅσοι κοιμοῦνται, τὴ νύχτα κοιμοῦνται. Καὶ ὅσοι μεθοῦν, τὴ νύχτα μεθοῦν. Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὅμως, σάν ἄνθρωποι τῆς ἡμέρας, ἄς εἴμαστε προσεκτικοί (Α' Θεσ. 5, 6-8).

Μὴ σβύνετε μέ τὴν ἀμέλεια τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἔχετε (Α' Θεσ. 5, 19).

Μὴν εἶστε ὀκνηροὶ σ' ὅ,τι πρέπει νά δείχνετε προθυμία καὶ ζῆλο. Νά ἔχετε φλογερό πνευματικό ἐνθουσιασμό, νά ὑπηρετεῖτε μ' ἀφοσίωση τόν Κύριο (Ρωμ. 12, 11).

Ζήσατε πάνω στή γῆ μέ ἀπολαύσεις καὶ σπατάλες. Παχύνετε τίς καρδιές σας σάν τὰ θρεφτάρια, πού τὰ ἐτοιμάζουν γιά σφάξιμο (Ἐτσι θά εἶναι καὶ γιά σᾶς ἡ μέρα τῆς κρίσεως μέρα σφαγῆς σας) (Ἰακ. 5, 5).

Νά εἶστε προσεκτικοὶ καὶ ἄγρυπνοι. Ὁ ἀντίπαλός σας διάβολος περιφέρεται σάν τό λιοντάρι πού βρυχιέται, ζητώντας νά καταβροχθίσει κάποιον ἀπό σᾶς, πού στέκεστε στερεοί στήν πίστη (Α' Πέτρ. 5, 8).

Ἀγρύπνα!... Γιατί ἂν δέν ἀγρυπνᾶς, θά ῥθω σάν τόν κλέφτη, καὶ δέν θά ξέρεις ποιά ὥρα θά ῥθω νά σέ κρίνω (Ἀποκ. 3, 2 καί 3).

16. Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νά μετανοοῦν διαρκῶς ἀπό τὰ βάρη τῆς ψυχῆς τους.

Ἐκεῖνο τόν καιρό ἐμφανίσθηκε στήν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύττοντας καὶ λέγοντας: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 3, 1-2).

Ἀπό τότε ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νά κηρύττει καὶ νά λέει: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 4, 17).

Ἄν δέν μετανοήσετε, θά χαθεῖτε ὅλοι σας μέ τόν ἴδιο τρόπο (Λουκ. 13, 3).

Μετανοῆτε, ἀδελφοί, καὶ ἐπιστρέψτε στό Θεό, γιά νά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας καὶ νά βρεῖτε ἀνακούφιση ἀπό τόν Κύριο (Πράξ. 3, 19).

Μετανόησε καὶ κάνε πάλι τὰ προηγούμενα καλά ἔργα, πού ἔκανε. Ἀλλιῶς, ἂν δέν μετανοήσεις, ἔρχομαι γρήγορα καταπάνω σου καὶ μετακινῶ τό λυχνοστάτη σου, δηλαδή τὴν Ἐκκλησία σου, ἀπό τόν τόπο του (Ἀποκ. 2, 5).

17. Οἱ χριστιανοί, ἂν δέν ξεπεράσουν στά καλά ἔργα τούς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δέν μπαίνουν στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καί ἂν ἀμαρτάνουν, θά κολαστοῦν βαρύτερα ἀπό τούς ἀπίστους.

Ἄν ἡ εὐσέβειά σας δέν ξεπεράσει τήν εὐσέβεια τῶν γραμματέων καί τῶν φαρισαίων, δέν θά μπεῖτε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 5, 20).

Ἐκεῖνος ὁ δοῦλος πού ξέρει ποιό εἶναι τό θέλημα τοῦ κυρίου του, δέν ἐτοιμάζει ὅμως οὔτε κάνει ὅ,τι θέλει ἐκεῖνος, θά τιμωρηθεῖ αὐστηρά. Ἀντίθετα, ἐκεῖνος πού δέν ξέρει τό θέλημα τοῦ κυρίου του καί κάνει κάτι ἀξιόποιο, θά τιμωρηθεῖ πιό ἐλαφρά. Γιατί σ' ὅποιον δόθηκαν πολλά, πολλά θά τοῦ ζητηθοῦν. Καί σ' ὅποιον δόθηκαν περισσότερα, περισσότερα θά τοῦ ζητηθοῦν (Λουκ. 12, 47-48).

Ἵσοι ἀμάρτησαν χωρίς νά ξέρουν τό νόμο τοῦ Θεοῦ, θά καταδικαστοῦν ὄχι μέ κριτήριο τό νόμο (δηλαδή ἐλαφρότερα). Ἵσοι ὅμως ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τό νόμο, θά δικαστοῦν μέ κριτήριο τό νόμο (δηλαδή βαρύτερα) (Ρωμ. 2, 12).

Θά ἦταν καλύτερα γι' αὐτούς νά μήν εἶχαν γνωρίσει τό δρόμο τῆς ἀρετῆς καί τῆς εὐσέβειας, παρά, ἀφοῦ τήν γνωρίσουν, νά ἐγκαταλείψουν τήν ἀγία ἐντολή πού τούς παραδόθηκε (Β' Πέτρ. 2, 21).

(Ἰστοτόπος Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καρέα,
Ἑνότητα «Πατερικό Θησαύρισμα»)

